

Frida i vårstädningen

Birger Sjöberg

Solo

Nå - got ljuvt och äng - la - ak-tigt ski - ner om-kring Fri - das hu - vud,
 Hur hon i sin gär-ning så kan va - ra, den - na gär-ning, kall och
 Fön-strets vadd hon has-tigt lå - ter fa - ra, an - das ru - tan klar i
 Me - dan vå - rens blå - star gla-da dir - ra ut - i ta - kens te - le-
 Ej med bit - ter - het om li - vets lot - ter ta - lar jag med kär - leks-
 Var - dags vind vid hen - nes ru - ta vi - ner, var - dags damm står tätt i

(* I Fridas hem funnos tvenne vägglådnader, den ena med inskriptionen

"Lägg hatt och stav i stuguvrån" o s v och den andra med "Vad rätt du tänkt"

Right Hand

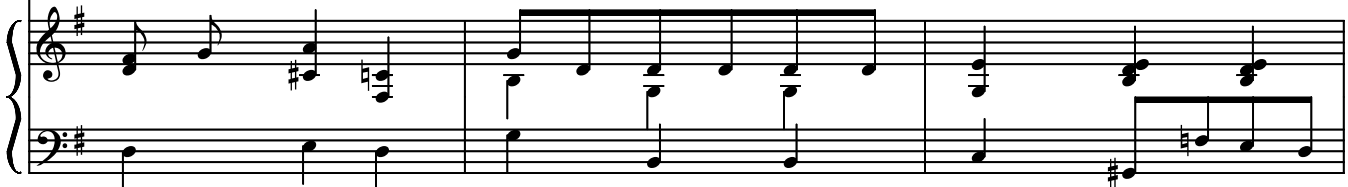
Left Hand

mp

4

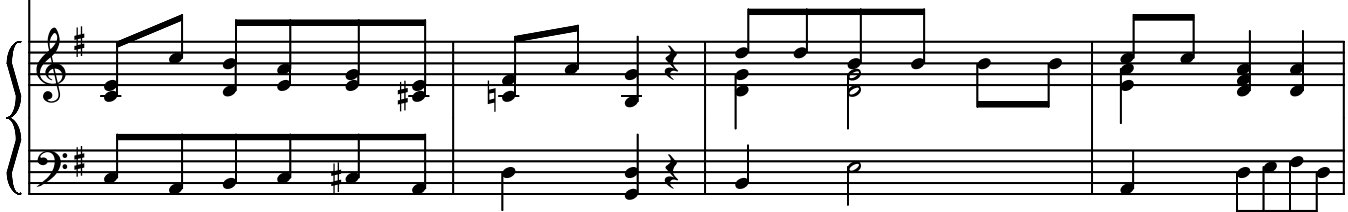
med - ge det! Sär - skilt när bak vå - rens blom - gar - di - ner
 prak - tiskt lagd, Ve - ten - ska - pen sö - ka må för - kla - ra,
 den - na stund, för att strax där - på med hän - der sna - ra
 - fon - tråds - sträng, by - råns katt ut - av pors - lin ses stir - ra
 - rös - ten min, men jag jäm - för Råd - mans mil - da dot - ter
 hen - nes fjät, än - då nå - got äng - la - ak - tigt ski - ner

7

kring hon går med små och lät - ta fjät! Ic - ke nå - got språng, som slår och skal-lar;
 då jag själv står kär - leks - fullt för-sagd. Sprin-ga kring med vat - ten - fyll - da kä - ril,
 gni - da kop-par - kru - kans mat - ta rund. "Karl den tolf - tes lik - färd" al - la kan-ter
 tank - fullt ned på Fri - das spring och fläng. Nu min än - gels hand med ham-marn ban-kar
 tryggt med Fri - da, så till sätt som sinn. Sa - de här - ska - ren i frack och or - den:
 om - kring Fri - das hu - vud, med - ge det! Där hon syns bland span - nar och bland pal-lar,

11

fint, likt su - set i en vass hon lopp. Än - då står ej Fri - da, vad man kal - lar,
 tor - ka pris - mor - na kring lam - pans rand, än - då bä - ra sken av blom och fjä - ril,
 put - sar hon vid bos - tons gla - da sång. Ljuvt nog vo - re för de blå dra - ban - ter,
 bro - de - ri - et fast vid lät - ta dån: "Lägg in - un - der trös - keln tun - ga tan - kar
 "Tag A - stre - a du, min dot - ter fin", flyd - de jag till Fri - da in på går - den,
 kung - ligt strå - lar hon vid rök och dropp. Än - då står ej Fri - da, vad man kal - lar,

15

på vår sam - hälls - ste - ges hög - sta topp. (6)
 av en våg, som glitt - rar vid sin strand.
 om de kän - de han - dens mju - ka gång.
 och din hatt och stav i stu - gu - vrån".*
 där hon ja - gar mal ba - kom gar - din.
 på vår sam - hälls - ste - ges hög - sta topp.